

Til

Kongen og Stortinget.

106957

Lengs nok har det norske folk funnet sig i det samfundsmedbrytende og verdigradleggende revolusjonære undergravningsarbeide som nu i en årrekke har pågått i vort samfund.

Grunnvolden for vor samfundsorden er frihet, enhver borgers frihet til å tro, tenke og ytre sig etter sin overbevisning og til å se hvem som han vil. Alt hvad vi har av verdier, vor selvstendighet, vor rettsorden, vor kirke, vor skole, vort familieliv, alle de virksheter på sjø og land som gir vort folk dets daglige brød, alt dette er i Norge gjennem tidene blitt bygget opp på frihetens tanke.

Men denne vidtgående frihet forutsetter troskap fra hele folkets side mot frihetens idé. Den er betinget av loyalitet mot vor forfatning og de lover som er blitt gitt til vern om friheten.

Disse vilkår er imidlertid nu gjennem en årrekke blitt brutt av de revolusjonære i Norge. De har misbrukt friheten til systematisk å forberede et revolusjonært angrep på vort folk. De har misbrukt den til arbeide for å gjøre det norske folk avhengig av fremmed makt.

Disse revolusjonære har nydt alle de fordeler som vor frie forsamlinger innrømmer, men de har allikevel mot norsk lov planmessig arbeide for å undergrave vort frie samfund, statsmyndighetenes autoritet, folketets rettsbevissthet og ungdommens tillid til sig selv og tro på fremtiden. De søker å bryte ned den samfundsordning som vore forfedre har bygget opp på frihetens grunn og erstatte den med et diktatur utformet etter russisk mønster.

Under den verdensomfattende krise vi nå gjennemlever, som setter hele vort folk på den hårdeste prøve, øker de til det ytterste sine anstrengelser for å gjennomføre den sociale revolusjon som de åpent arbeider for.

Historien lar oss at selv et lite mindretall i kritiske tider kan rive til sig herredømmet over statsapparatet når statsmaktene ikke er på vakt, bare mindretallet er hensynsløst nok og flertallet ikke i tide ser fare og vinker sig mot den. Og har et slikt mindretall fått alle statens hjelpemidler i sin hånd, er det forholdsvis lett for dette mindretall å gjennomføre sine samfundsomveltende ideer gjennom klassediktatur, mens det store flertall holdes nede i åndelig og leglig trollekår. Det er det som er skjedd i Russland.

Ved stortingsvalget i 1930 gav det store flertall av det norske folk uttrykt for at det ikke lenger ville tåle det revolusjonære undergravningsarbeide i vort land.

Statsråd Quisling's aksjon er i pekt med dette store folkeflerts vilje. Folkets vilje er at der nu skjer et oppgjør med de revolusjonære kreftene og at der gjøres slutt på undergravningen av vort samfund.

Vi krever av vores lovgivere og myndigheter at vort folks frie og fredelige utvikling blir sikret og at der nu - over hele linjen og engang for alle - settes en stopper for den revolusjonære og landsforvirrende virksomhet i Norge.

Vi krever at løftene fra valgkampen i 1930 blir innfridd.